

РЕШЕНИЕ

№ 6719

гр. София, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5586** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Инвестиционен посредник „Трейдинг 212“ ЕООД, срещу Решение № 1385 от 18.04.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав, постановено по НАХД № 13922/2021г.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че същото е постановено в противоречие с материалния закон и се иска неговата отмяна, както и на потвърденото с него наказателно постановление. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение, за които е приложен списък.

Ответникът по касационната жалба - зам.председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, чрез процесуалния си представители, оспорва касационната жалба и се моли за нейното отхвърляне като неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С Наказателно постановление № Р-10-725/14.09.2021г., издадено от зам.председател на КФН, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 /пет хиляди/ лева, на основание чл.290, ал.9, т.2 от Закона за пазарите на финансови инструменти /ЗПФИ/, за извършено нарушение по чл.70, ал.1, предл.2, вр.чл.6, ал.3, т.1 от същия закон.

С обжалваното решение, предмет на настоящето производство СРС е потвърдил санкционния акт. За да постанови решението си, въззивният съд е събрал необходимите писмени доказателства, въз основа на които е обосновал правен извод, че при в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като наказаното лице е нарушило разпоредбите от ЗПФИ.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, произнесено спрямо акт, подлежащ на съдебен контрол.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

От фактическа страна.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която се споделя изцяло от касационната инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

От правна страна.

Правилно е приложен материалният закон, с което не е нарушена разпоредбата на чл.348, ал.1, т.1 от НПК, представляващо касационно основание за отмяна на решението.

Разпоредбата на чл.6, ал.1 от ЗПФИ, инвестиционен посредник е лице, което по занятие предоставя една или повече инвестиционни услуги и/или извършва една или повече инвестиционни дейности. Съгласно ал.3, т.1 ИП може за предоставя и съхраняване и администриране на финансови инструменти за сметка на клиенти, включително попечителска дейност и свързаните с това услуги като управление на парични средства и на обезпечения, с изключение на централизираното водене на сметки за ценни книжа съгласно раздел А, т. 2 от приложението към Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ, L 257/1 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент

(ЕС) № 909/2014".

Съгласно чл. 70, ал. 1 от ЗПФИ при извършване на инвестиционни услуги и дейности, както и на допълнителни услуги за клиенти инвестиционният посредник действа честно, справедливо и като професионалист в най-добър интерес на клиента. В тази връзка не се споделят оплакванията на касатора за неправилно приложение на материалноправните разпоредби. Сочените в касационната жалба разпоредби касаят друг вид дейности и са неприложими в настоящия случай.

Касационната инстанция споделя напълно извода на първоинстанционния съд за доказаност на административното нарушение. Правилно съдът е приел въз основа на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, че дружеството е допуснало описаното в НП нарушение. Няма спор, че клиентът е искал да изтегли определена сума пари от клиентския си акаунт, но поради факта, че представения документ за самоличност е изтекъл ИП не е успял да предостави услугата. Нарушението обаче се изразява в това, че въпреки отпадането на пречката с представянето на валидна лична карта и потвърждаването на получаването ѝ от посредника, задължението не е изпълнено, което бездействие е продължило 13 дни, от които 9 работни. По този начин клиентът е лишен от възможността да разполага със собствените си парични средства по вина на инвестиционния посредник, който с поведението си е действал в разрез с нормативно предвидените принципи на честност, справедливост и професионализъм в интерес на клиента.

По отношение на оплакването дали копието на представената личната карта на е четливо или не, съдът намира същото за неотнормими, тъй като не е предмет на повдигнатото административнонаказателно обвинение. Последното е за бездействие, изразяващо се в неизвършване на дължимата проверка на този документ, с което се ограничава възможността на клиента да разполага със собствените си средства. Със същите аргументи не се споделя оплакването, свързано със задължението за идентифициране и верифициране на самоличността на клиента. Този факт не се спори между страните, но както се спомена по-горе АНО не е подвел под отговорност инвестиционния посредник за неизпълнение на това му задължение. .

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че въззивното решение е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на основание чл. 63д ал.4 и 5 от ЗАНН на ответника следва да се присъдят сторените по това дело разноски-за юрисконсултско възнаграждение в размер от 80лв. по чл.27е от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, V Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1385 от 18.04.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав, постановено по НАХД № 13922/2021г.

ОСЪЖДА Инвестиционен посредник „Трейдинг 212“ ЕООД да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 80лв. юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.